

BRUKOWANY (3) *part praet pass pf*

o oraz a jasne.

sg f N brukowana (2). \diamond *n G* brukowan(e)go (1).

Sł stp s. v. brukować, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w. s. v. brukować.

Wykładany kamieniem; stratus BartBydg, Mącz; delapidatus, lithostrotus Cn (3) : Strata via, brukovana vlicza vel byta droga BartBydg 151; Via strata, Brukována/ kámieniem położona/ nagácona drógá Mącz 414d.

W przen (1) : y po śmierci do onego Miáltá złotem przeiálnym brukowánego/ [...] wniść chcemy WysKaz 13.

Synonim: nagacony.

Cf **BRUKOWAĆ**

KN